

Facebookgroep Wij Laten Geen Haat Zaaien Tussen Moslims en Niet-Moslims

SAMENLEVINGSOPBOUW
RIMO Limburg

Naar aanleiding van de aanslagen in Parijs lanceerde buurtwerker Emine Sahin een oproep op Facebook: 'Wij dagen de mensheid uit! MOSLIMS EN NIET-MOSLIMS GA SAMEN OP DE FOTO, deel deze en daag je vrienden uit om hetzelfde te doen! #SamenTegenTerrorisme.' Maar liefst 1432 facebookgebruikers beantwoordden de oproep. Een greep uit de foto's.

Laura Ferro: 'Ik en mijn schatje Gülay, een vriendin voor het leven! Elkaar leren kennen omdat onze oudste en jongste kinderen samen zitten en man, ik zou soms niet weten wat ik zou doen zonder haar!'

Ilse Maes: 'De Muna.Cookers zijn zo blij met alle verschillende culturen .. ons eten wordt er alleen maar lekkerder van.'

Stefania Mercurio: 'Al 2 jaren bevriend met de schatjes (nvdr buurtwerkers Emine Sahin en Fatiha Gharmoui), als ik bij de buurthuis kom helpen. Wat vliegen al de jaren en nog altijd geen spijt!'

Belgin İşleyen: '#nototerism#notmyislam#samentegenterreur'

Emine Aksoy: 'Mohammed, Tarik, Leander & David eeuwige vriendschap. 2 Moslims, 1 Christen en 1 Jood. 1 gemeenschappelijk punt: vriendschap!'

Melissa Larissa Manuele: '4 verschillende nationaliteiten samen toch 1 grote vriendschap'

COLOFON

Teksten: Vera Houben, Claudia Mellebeek, Geert Swennen, Frederik Vaes

Coördinatie: Geert Swennen

Eindredactie: Geert Swennen

Foto's: RIMO Limburg

Vormgeving: Kristel Moors

Druk: Drukkerij Aerts

RIMO Limburg vzw
Marktplein 9 bus 21
3550 Heusden-Zolder
tel. 011/22 21 96
www.rimo.be - info@rimo.be

RIMO

SAMENLEVINGSOPBOUW IN LIMBURG

jan • feb • ma 2016
NUMMER 1

BELGIE-BELGIQUE
P.B.
3500 HASSELT
12/2853

P509242

JAARGANG 19
DRIEMAANDELIJKS

Inkanteling van OCMW's in gemeenten

Armoede is een kluwen van verschillende problemen op verschillende levensdomeinen die met elkaar verbonden zijn. De geplande fusie tussen OCMW en gemeente biedt volgens RIMO Limburg de mogelijkheid om over deze levensdomeinen heen een geïntegreerd sociaal beleid te voeren. De gemeente kan al haar aanwezige deskundigheid en ervaring samenvoegen en zo versterken.

Zal de inkanteling drempelverlagend werken? De inkanteling biedt zeker kansen, maar moet wel in goede banen geleid worden. In dit nummer formuleren we aandachtspunten voor gemeenten voor een optimale integratie. We gaan zowel bij de academische als de politieke wereld te rade over de inkanteling. Last but not least, we kloppen bij OCMW-cliënten aan en polsen naar hun bezorgdheden.

Vaarwel OCMW

De Vlaamse regering plant een fusie van OCMW's en gemeenten tegen 2019. Een grote verandering voor het lokaal bestuur. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 worden er geen OCMW-raden meer geïnstalleerd. Er is nog veel werk aan de winkel om de fusie tussen OCMW en gemeente te realiseren.

Fusie komt niet zomaar uit de lucht gevallen

In het verleden waren er al initiatieven om de samenwerking tussen OCMW en gemeente te bevorderen. Vanaf 1992 kon de burgemeester onder andere de vergadering van de OCMW-raad bijwonen. In de bestuursperiode 2006-2012 werd het mogelijk om de voorzitter van de OCMW-raad lid te maken van het schepencollege. Momenteel is de voorzitter van het OCMW sowieso schepen in het schepencollege.

Waarom een fusie?

De Vlaamse regering beoogt een vooruitgang te boeken op vier vlakken. Een goed sociaal beleid wordt best opgemaakt door één lokaal bestuur in tegenstelling tot de situatie nu, waar zowel het OCMW-bestuur als het gemeentebestuur een beleid voeren. Daarnaast zijn OCMW-raadsleden niet rechtstreeks verkozen door de burgers en toch vervullen ze een zeer belangrijke rol als het gaat over sociaal beleid. De Vlaamse regering gaat er ook vanuit dat er belangrijke efficiëntiewinsten gerealiseerd zullen worden door het samengaan van de gemeentelijke en OCMW-administratie. Ten slotte beoogt men meer duidelijkheid voor de burgers, hoopt men drempelverlagend te werken en het stigma van het OCMW te verliezen.

Klinkt allemaal heel mooi, meer efficiëntie, meer democratisch sociaal beleid, betere beleidsplanning, drempelverlagend werken. Of dit ook zo zal zijn, zal de toekomst uitwijzen.

Wat met mijn maatschappelijk werker?

Er liggen heel wat mensen wakker van de fusie tussen OCMW en gemeente: OCMW-medewerkers, lokale

politici en vooral OCMW-cliënten. In onze opbouwprojecten, buurtwerkingen en armoedeverenigingen horen we bekommernissen van maatschappelijk kwetsbare mensen: 'Wat gebeurt er met mijn maatschappelijk assistent, gaat die mij nog verder helpen?', 'Waar moet ik met mijn vragen terecht als er geen OCMW meer is?' en 'Wie beslist er dan over mijn steunaanvraag?' Allemaal zeer terecht vragen.

Op de laatste vraag wordt in de conceptnota van minister Homans een antwoord geformuleerd. Er worden drie scenario's geschetst zoals het oprichten van een bijzonder comité. De beslissing over toekenning van individuele aanvragen zal niet gebeuren door de gemeenteraad, maar door een nieuw orgaan, namelijk het comité voor de sociale dienst die in alle privacy de dossiers zal behandelen.

Nog veel werk voor de boeg

Op alle bestuursniveaus moet er nog veel werk verricht worden om de fusie mogelijk te maken. Op federaal niveau moet heel wat wetgeving aangepast worden. Federaal minister

Willy Borsus noemt het een politiek gevoelig en juridisch ingewikkeld dossier. Op Vlaams niveau wordt werk gemaakt van een decreet lokaal bestuur. De VVSG ijvert voor een aantal modellen voor een geslaagde fusie.

Naast al dat grote werk ligt de grootste uitdaging uiteraard op het lokaal niveau waar men de fusie moet waar maken. Niettegenstaande er nog veel werk voor de boeg is en er vele onduidelijkheden zijn omtrent de fusie, hebben een aantal gemeenten in Limburg al de keuze gemaakt om over te gaan tot een fusie.

RIMO Limburg volgt de evoluties op de voet en zet zich in voor een sterk sociaal beleid met aandacht voor de zwaksten in onze samenleving.

Aandachtspunten voor gemeenten bij de inkanteling van OCMW's

Mensen in armoede merken dag in dag uit dat ze geen toegang hebben tot kansen en mogelijkheden die anderen wél krijgen. Armoede is niet alleen een inkomensprobleem. Het kent vele gezichten: moeilijkheden op school, slechte tewerkstellingskansen, beperkte toegang tot vrije tijd, ongezonde huisvesting, moeilijke thuissituaties ...

De inkanteling van OCMW in gemeente vormt een unieke kans: armoedebestrijding rust niet op de schouders van één dienst, zoals het OCMW. Een geïsoleerde inspanning gericht op één of twee grondrechten zorgt niet voor een structurele aanpak van armoede. Bovendien hebben de lokale overheden vandaag én morgen heel wat hefboomen in handen om armoede aan te pakken. De impact van een lokaal beleid op het leven van mensen in armoede is niet te onderschatten: de afstand is klein, de lijnen zijn kort, de bevoegdheden op de verschillende levensdomeinen zijn groot.

Met deze aandachtspunten kunnen lokale besturen aan de slag om de inkanteling in goede banen te leiden.

Draagvlak voor armoedebestrijding

Zinnvolle armoedebestrijding slaagt enkel als er een voldoende groot draagvlak is: in de samenleving, maar ook bij ambtenaren. Investeer in informatie en bewustmaking rond armoede bij de verschillende gemeentelijke diensten.

Geïntegreerd sociaal beleid

Armoede interageert met alle levensdomeinen. Breek door de grenzen van het grondrecht 'inkomen' en kies voor een integrale aanpak op verschillende grondrechten. In elke dienst, in elk lokaal initiatief, in elk aanbod moet de aandacht voor armoede ingebakken zijn. Integrale beleidsplannen, aandachts-ambtenaren armoede, de armoedetoets ... bieden kansen.

Garantie voor sociaal beleid

Sociaal beleid moet blijvend op het voorplan staan en mag niet verdrongen worden tussen andere 'hardere' thema's. Het gaat tenslotte over mensen die dag in dag uit worstelen met overleven in onze welvaartsmaatschappij. Sociaal beleid moet een garantie zijn.

Participatie

Gebruik voluit de ervaringsdeskundigheid waarover de maatschappelijk kwetsbare doelgroep beschikt. Of het nu gaat over het uitzetten van beleidslijnen, het vastleggen van de concrete aanpak, het evalueren van het gevoerde beleid: met bakken levenservaring kan de doelgroep gerust zij aan zij staan met de beleidsmakers om sociaal beleid vorm te geven.

Regierol

Een lokaal bestuur staat niet alleen om het sociaal beleid waar te maken: heel wat andere actoren hebben een rol te spelen. Samenwerking, overleg en afstemming zijn noodzakelijke bouwstenen om succesvol te werken aan armoedebestrijding. Ook intergemeentelijke samenwerking is een waardevol goed.

Proactief handelen

Heel wat mensen nemen vandaag hun rechten niet op. Een meer proactieve houding van dienstverleners is nodig om deze onderbescherming te bestrijden. Reach out! Spoor armoederisico's op en zet in op preventie. Een armoedebeleid is tenslotte ook een preventief beleid. Andere belangrijke tools zijn het uitbouwen van informele netwerken, de automatische rechtentoekenning, het inschakelen van basisvoorzieningen en de kwaliteitsverbetering van de eigen hulp- en dienstverlening.

OCMW op weg naar 2020 in woelige tijden

Professor doctor Koen Hermans werpt een blik op de OCMW-wet, het Lokaal Sociaal Beleid en de Nota Homans. Hij plaatst enkele kanttekeningen.

OCMW-wet

Koen Hermans: 'We moeten terugrijpen naar de OCMW-wet. Bij de start van OCMW in 1976 leefde de idee dat we armoede definitief uit de samenleving konden halen. OCMW moesten geval per geval kijken hoe de menselijke waardigheid bedreigd werd en die herstellen. OCMW zouden niet alleen aan individuele hulpverlening doen en curatief werken, maar ook preventief. De OCMW-wet hield ook een erkenning van het beroep van maatschappelijk werker in. Alleen deze kon sociaal onderzoek voeren.'

Lokaal Sociaal Beleid

In 2004 wilde men het OCMW afschaffen en vervangen door een sociaal huis. Er volgde een compromis: Lokaal Sociaal Beleid (LSB). LSB moet de toegang tot sociale rechten garanderen en burgers moeten participeren aan beleidsplanning. Het opbouwwerk hielp goed mee om burgers een stem te geven. Vanaf 2005 duikt bestuurlijke integratie op: de OCMW-voorzitter in het schepencollege, planlastvermindering, de beleids- en beheerscyclus.

Nota Homans

Begin 2015 was er de nota Homans over bestuurlijke integratie met vier belangrijke doelstellingen: 1. een maximaal geïntegreerd lokaal beleid. 2. Politiek-democratisch want de OCMW-raad bestaat uit niet-rechtstreeks verkozenen. 3. Beheersmatige redenen en efficiëntie-overwegingen. 4. Klantgerichtheid en drempelverlaging. Binnenstappen in een OCMW beschouwt men als stigmatiserend. Dit zou niet meer het geval zijn bij een loket met sociale dienstverlening. Alsof hulp- en dienstverlening alleen maar via zo'n loket gebeuren. De bestuurskundige logica camoufleert een aantal inhoudelijke argumenten.

Ik denk dat OCMW gebaat zijn om de nota goed te lezen en

Koen Hermans: 'Ik ben een grote liefhebber van de OCMW-wet, maar niet per definitie van de OCMW-organisatie.'

om de doelstellingen die in de nota staan te gebruiken om de inkantelingsdiscussie aan te gaan. En ik hoop dat de gemeenten dat ook doen. Op dit ogenblik doen de gemeenten dat minder. Ik zie duidelijk een greep komen vanuit de gemeenteraad op het OCMW in de inkantelingsdiscussie.

Kanttekeningen

Ben ik tegen de inkanteling? Ik weet het niet. Ik ben een grote liefhebber van de OCMW-wet, maar niet per definitie van de OCMW-organisatie.

De OCMW-wet gaat niet verdwijnen. Het kerntakendebat lijkt me een mooie term om de besparingslogica te verdoezelen. Je hoort vaak dat OCMW aan individuele hulpverlening doen, maar het is veel ruimer. Het OCMW van Antwerpen ging bijv. zeer ver in het herdefiniëren van zijn opdracht: 'het draagt bij aan de maximale realisatie van sociale grondrechten'. Een groot verschil tussen een minimalistische en maximalistische visie op sociaal beleid.

Daarnaast leidt de inkanteling niet per definitie tot drempelverlaging. Je mag dan één groot gebouw voor alle diensten hebben. Je ziet soms nog altijd duidelijk welke deur naar de sociale dienst leidt. OCMW moeten

drempels echt in beeld brengen samen met verenigingen waar armen het woord nemen. Kwetsbare groepen moeten participeren en een stem krijgen.

Verder is sociaal onderzoek geen politieonderzoek. Je bouwt een vertrouwensrelatie op, je schept ruimte voor het verhaal van de cliënt. Sociaal onderzoek is een wettelijke opdracht van maatschappelijk werkers, niet van raadsleden. In de inkantelingsdiscussie blijft één element overeind: gemeenteraadsleden mogen beslissen over individuele dossiers. Hopelijk worden er experts uitgenodigd in het Bijzonder Comité, een mogelijkheid waar de nota Homans naar verwijst. Zelfs in grote steden laat ik mij vertellen dat voorzitters en raadsleden facebook controleren om meer informatie te zoeken over cliënten. Ik vind dat problematisch. Laten we dan dossiers anoniem bespreken.

Koppel de inkanteling ten slotte niet los van ruimere beleidsontwikkelingen. Je kijkt snel naar binnen. Wat rondom je gebeurt, dreig je te negeren. Bijv. samenwerkingen tussen OCMW staan onder druk, ook al creëert dat net heel veel winst.'

Wie moet beslissen over individuele hulpdossiers?

Maatschappelijk werkers, raadsleden, experts ... ?

> Raf Terwingen, burgemeester van Maasmechelen

'Je moet de gemeenteraad in het algemeen niet laten beslissen. Het bijzonder comité in Maasmechelen doet dat zeer goed met heel toegewijde (OCMW-)raadsleden met de nodige knowhow en dat op voorzet van de maatschappelijk assistenten die de dossiers voorbereiden. Je moet komen tot een objectivering van de steunverlening en niet à la tête du client. Het moeten raadsleden zijn want we moeten komen tot een democratische toetsing, en tegelijkertijd met experts. Ik zie vooral de expertise bij de maatschappelijk assistenten.'

Raf Terwingen: 'Je moet komen tot een objectivering van de steunverlening en niet à la tête du client.'

> Peter Vanaken, OCMW-secretaris van Hasselt

'Ik heb geen bijstandscmissie nodig die het werk - al dan niet met experts - van mijn grootste experts - de maatschappelijk werkers -

overdoet. Als er een probleem is met de expertise van maatschappelijk werkers dan moet men daar iets aan doen, desnoods met bijvoorbeeld bovenlokale intervisie. Ik vertrouw heel hard op maatschappelijk werkers. Mijn ervaring leert mij dat de zogeheten lokale experts vaak met de bril van de eigen organisatie kijken. Ze brengen een stukje van hun expertise mee, maar gaan niet altijd mee in de breedte van het dossier. Ik heb dus niet meteen behoefte aan externe experts. Ik heb misschien wel behoefte aan het verhogen van de expertise van mijn maatschappelijk werkers, als daar een probleem is. Als je dan toch een commissie nodig hebt, doe het dan met de vertegenwoordiging, de toetsing van de samenleving vanwege de financiering van de OCMW's. Het Nederlands model is een boekhoudkundig model waarbij je aan veel regeltjes moet voldoen, waarbij je afvinkt en allerlei formules hanteert om te komen tot het bijstandsbedrag. Het voordeel van het Belgische model is net dat er rek op zit, dat we niet alles betonneren in regeltjes en dat het OCMW de mazen van het sociaal zekerheidsnet een stukje dicht zonder dat er regels zijn. Ik heb alle vertrouwen in gemeenteraadsleden. Men kan perfect een speciale gemeenteraadscommissie samenroepen. Ik heb niet de ervaring dat gemeenteraadsleden minder volwassen zouden omgaan met privacy en gevoelige informatie dan OCMW-raadsleden.'

> Professor doctor Koen Hermans

'We moeten gemeenteraadsleden uit het comité halen of minstens voor een evenwicht zorgen tussen gemeenteraadsleden en lokale experts. Haal die experts niet per definitie in je eigen OCMW, maar kijk eens rond in je gemeente. Buurt-, opbouwwerkers ... hebben behoorlijke kennis over de armoede- of welzijnsproblematiek. Als ik pleit voor de tussenoplossing, is dat een zeer pragmatische oplossing. Fundamenteel ben ik tegenstander

Peter Vanaken: 'Als je dan toch een commissie nodig hebt, doe het dan met de vertegenwoordiging, de toetsing van de samenleving.'

van het installeren van een commissie. Daar staat wel tegenover dat we nood hebben aan een verdere professionalisering van het maatschappelijk werk en de OCMW's. Met een banaba maatschappelijk werk en OCMW boven de professionele bachelor bijvoorbeeld. De informatie van de cliënt komt tegenwoordig binnen via de computer, niet meer via de cliënt zelf. Als ik met opleidingen daarover spreek, worden studenten daar nauwelijks of niet in getraind. De beargumentering van dossiers is niet evident. Waarom kunnen maatschappelijk werkers niet zelf tot een gemeenschappelijk voorstel komen? In sommige OCMW's is het nog steeds zo dat er nauwelijks een collegiale toets is van het geformuleerde advies. Ik roep de OCMW's op om het debat met de sociale scholen aan te gaan.'

Wat vinden (potentiële) OCMW-clënten van de inkanteling?

De inkanteling roept heel wat vragen op bij maatschappelijk kwetsbare groepen. RIMO Limburg zet een participatietraject op om deze bekommernissen te bundelen in een beleidsdossier. Opbouwwerker Liesbeth Brusselaers: 'In maart starten we in Genk, Houthalen-Helchteren, Leopoldsburg, Maasmechelen, Sint-Truiden en Tongeren met een traject waarbij we de meningen van de doelgroep verzamelen. Met een fotospel leren de mensen de OCMW-bevoegdheden kennen. Veel mensen weten niet wat het OCMW precies doet. Daarna lichten we de doelstellingen uit de nota Homans toe. Ten slotte spelen we een stellingenstel. Met herkenbare praktijkvoorbeelden polsen we naar bezorgdheden. Een stelling als 'Ik heb geen zin om mijn verhaal te vertellen met een hele wachtrij achter mij' peilt naar privacygerelateerde bekommernissen.'

We vroegen alvast aan enkele OCMW-clënten welke aspecten van de dienstverlening niet verloren mogen gaan.

> Christel uit Sint-Truiden: 'Participatie'

Christel: 'Ik zit als vrijwilliger in de werkgroepen kinderarmoede en maatschappelijke dienstverlening van armoedevereniging OnderOns die in dialoog gaan met het OCMW. De vriendelijkheid van de onthaal- en maatschappelijke werkers moet zeker behouden blijven. Ze nemen echt de tijd om ons te helpen en met ons te praten. Ook tijdens de

dialoogmomenten met het OCMW kunnen we altijd onze vragen stellen en ons verhaal vertellen. We hebben echt het gevoel dat er naar ons geluisterd wordt. Wij vonden bijv. dat de babykaart drie maanden zonder sociaal onderzoek moest gegeven worden. Dit nam het OCMW over. Die participatie moet zeker blijven.'

> Gaby uit Hechtel-Eksel: 'Uitstroombegeleiding'

Gaby: 'Enkele jaren geleden kende ik een moeilijke periode en bleven mijn rekeningen liggen. Ik ben toen hulp gaan vragen bij het OCMW. Een maatschappelijk werker beheerde een tijdlang mijn budget. Daarna kreeg ik uitstroombegeleiding. Elke maand kwam een maatschappelijk werker op bezoek om samen een schema in te vullen met mijn inkomsten en uitgaven. Zo wist ik hoeveel geld er overbleef om opzij te zetten voor bijv. de aankoop van mazout. Na een jaar zei ze: 'Ik denk dat je er klaar voor

bent, je kan het ook alleen.' Nu doe ik dus alles zelf, maar bij vragen of problemen kan ik haar wel nog altijd bellen. De uitstroombegeleiding van het OCMW heeft heel mijn leven in goede zin veranderd. Het is voor mij een hele opluchting dat ik geleerd heb om alles uit te rekenen zodat ik niet meer terug in de problemen kom. De gemeente moet dit soort begeleiding zeker verderzetten want het is een hele grote hulp voor mensen met een klein budget en financiële moeilijkheden.'

> Irene Wolfs uit Hasselt: 'Drempelverlagende activiteiten zoals de woontour'

Irene: 'Via de woontour van het OCMW maakte ik kennis met de verschillende sociale verhuurkantoren en het Huurdersyndicaat. Enkele hulpverleners van het OCMW hadden de tour heel goed tot in de details uitgewerkt. Met het stadstrammetje reden we naar de verschillende locaties. Zowel de ontvangst als de informatie waren echt op maat van OCMW-clënten. Het OCMW was plots

niet ineens meer 'dé instantie' waar je binnenstapte met een schaamtegevoel. De uitnodiging om deel te nemen was je 'ticket' om op gelijke voet met de hulpverleners samen op pad te gaan. Ineens was er een gezicht, een naam die je in de toekomst gerust mocht aanspreken om samen over gelijk welke drempels te stappen.'

Voorzie middelen voor een goede integratie van vluchtelingen

Het afgelopen jaar vonden grote groepen vluchtelingen een onderkomen in asielcentra verspreid over het hele land. Niet alle bewoners reageerden even positief op de komst van honderden nieuwe inwijkelingen in hun buurt. Onbekend maakt onbemind.

Voorvallen die cultureel te verklaren zijn, komen bedreigend over. Een bewoner van Leopoldsburg vertelde dat hij niet opgezet was met vluchtelingen die een koekje zaten te eten in de voortuin. Voor de bewoner waren het indringers, maar de vluchtelingen zelf waren zich van geen kwaad bewust. Zij dachten dat ze in het plaatselijke park zaten.

Veel misverstanden kunnen uit de wereld geholpen worden met goede communicatie. We roepen de overheid op om voldoende middelen in te zetten voor een optimale integratie van grote groepen vluchtelingen in een buurt.

Hartverwarmende ontvangst voor asielzoekers

Hoe maak je je buurt warm voor de komst van asielzoekers? In Helchteren sloegen verenigingen en organisaties de handen in elkaar. Ze sensibiliseerden bewoners en organiseerden een welkomstavond voor asielzoekers.

Buurtwerker Jurgen Vanhees: 'In september namen een tachtigtal vluchtelingen hun intrek in het asielcentrum in Helchteren. Met het comité Gastvrij Houthalen-Helchteren (met o.a. buurtwerkingen, parochie, moskeeverenigingen, scholen, armoedevereniging Warm Hart) besloten we de vluchtelingen te verwelkomen. In de week voor de welkomstavond klopten we bij de buurtbewoners aan. We wilden hen voorbereiden en wat meer uitleg geven over de komst van de vluchtelingen. Zo wilden we gevoeligheden doorbreken. We deelden affiches uit met het woord 'welkom' en een foto van kindjes op

Buurtwerker Vera Houben brengt vrouwen uit de buurt en het asielcentrum samen: 'Het samen breien en knutselen is één zaak, het mooie is het wederzijds respect en de vriendschapsband die ontstaan is.'

de vlucht. We vroegen de inwoners om die op een raam te hangen en zo te tonen dat ze gastvrij waren. De gemeente hing zelfs een huizenhoge banner van die affiche op.'

Hartelijke welkomstavond

'Op de avond dat de eerste bussen aankwamen, waren er 250 buurtbewoners om de asielzoekers te verwelkomen. Een mooi en warm moment met spandoeken, muziek, verwarmende drankjes en heel veel zelf gebakken hapjes.'

Kunstig welkomstgeschenk

'Omdat er bij de aankomst van de volgende bussen geen welkom gepland werd, maakten we met de kinderen van Meulenberg een minion-figuur. Die zetten we aan de ingang van het asielcentrum om ook de andere asielzoekers welkom te heten.'

Breien en knutselen voor vrede

Elke week trekt buurtwerker Vera Houben met een groepje dames uit de wijk Meulenberg naar het asielcentrum in Helchteren om te breien of te knutselen.

Vera Houben: 'Sinds november gaan we elke dinsdag met een tiental vrouwen uit Meulenberg naar het asielcentrum. Samen met vrouwen die daar verblijven, breiden we heel wat sjaals en mutsen. Het is

een gezellige groep. Gelukkig hoeft taal niet altijd een barrière te zijn want de dames spreken onderling Turks en Arabisch. Ondertussen groeide er al een mooie band tussen de twee groepen. Na enkele maanden besloten we om ook samen te knutselen. We maakten al dromenvangers, macramé en wandtapijten met restjes stof. Het samen knutselen is één zaak, het mooie is het wederzijds respect en de vriendschapsband die ontstaan is.'

Buurtwerker Jurgen Vanhees: 'De kinderen van Meulenberg maakten een minion-figuur om de asielzoekers welkom te heten.'